

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Inebriari

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Durant usque ad occasum solis.

Potest Superior mortuo religioso habente auctoritatem applicandi medalia indulgentiarum applicare Solis Sanctis canonizatis.

Perit quando imago vel crux deperditur.

Requiritur presentia medalia, &c.

Eidem grano plures indulgentia possunt applicari. Mortuis in eorum articulo possunt applicari à clericis, & laicis.

Per Bullam Cruciatam applicantur per se ipsam. Non valet indulgentia concessa in Ecclesia vel altari in quibus sunt alia concessa.

Etiam in opere inuncto, ut si relinquatur tantum Ave Maria ex inunctis non lucratur indulgentia. Gobat. & alii. *ibid.* ref. 4.

17. Utrique opinio est probabilis, quod Religiosus habens facultatem dispensandi medalia cum applicatione indulgentiarum si nondum omnibus applicaverit; & moritur; potest Superior conventus illas applicare, & dispensare: tenent Gobat. & alii; contrarium sentit. Dian. & alii sed isti magis negativæ adhærent. *ibid.* ref. 6.

18. Indulgentiæ non possunt applicari nisi Sanctis Canonizatis, non autem beatis. Amicus & alii. *ibid.* ref. 8.

19. Medalia, rosarium &c. quibus applicata sunt indulgentiæ nec deperduntur, quando imago Sancti vel, crucis amplius videri non potest; Sed in Cruce Caravaccia si frangatur hasta superior ita, ut non sit amplius Crux Caravaccia nec est indulgentia. Peliz. & in applicatione indulgentiarum necesse est, ut medalia, vel rosarium sint presentia: ita Lenzan. & alii, hæc applicatio Aluitis fieri quando ipsi à Papa acquirunt cum hac conditione aliis communicandi. Amicus, & eidem grano, vel imagini plures benedictiones applicari possunt. Quintanad. *ibid.* ref. 9.

20. Indulgentia applicanda mortuis in eorum articulo, non solum potest applicari à confessario, verum etiam à Clericis, & laicis, ut alibi dictum est. Diana, & alii, sic per bullam Cruciatam, quæ non est applicanda à nemine, sed virtute bullæ lucratur; & in applicatione tam pro mortuis, quam pro vivis, & si sunt absentes possunt applicari indulgentiæ. Gobat, & alii *ibid.* ref. 10.

21. CLAUSULA: DUM MODO ALIAS NON CONCESSIMUS, intelligitur de eodem die, & altari, non autem de aliis diebus: sed per Urbanum VIII. declaratum fuit 2. Martii 1642. quod illud volumus intelligatur, quod si in eadem Ecclesia, vel Altari aliæ indulgentiæ perpetuæ, vel ad tempus sint concessæ presentibus sunt nullius valoris, *ibid.* ref. 11.

22. Indulgentiæ vivis concessæ non possunt applicari mortuis nisi in concessione exprimat in Bulla. Dia, & alii *ibid.* ref. 12. & celebrans in peccato mortali in altari privilegiato, & applicat indulgentias animæ pro qua offert sacrificium, illa anima acquirit indulgentias, ut alibi de altari privilegiato dictum, quia gratia necessaria est accipientibus, & non dantibus. Quintanad. & alii *ibid.* ref. 13. & communicans se in peccato mortali pro anima purgatorii liberat eam eo modo quo acquiritur Jubilæum. Pellizatus, & alii *ibid.* §. Sed non deseram.

23. Per diversos actus possunt adipisci diversas indulgentias, & si opus sit, vel non sit iterabile possit quis eodem opere plures indulgentias acquirere, sicuti communicans, vel celebret cum diversis medaliis tot animas liberat. communiter DD. *ibid.* ref. 14.

24. Si quis lucratur indulgentiam plenariam non remanet liber pro adimplenda pœnitentia sibi à confessario inuncta. Dian. & alii p. 10. tract. 12. ref. 46.

I N E B R I A R I.

1. **S**E scienter inebriare peccatum est, & secundum Vigiers c. 2. de temper. dub. 3. num. 26. sic intrinsecè malum, ut nec ex mortis metu licitum fiat. Ait namque August. sermon. 232. Etiam si inebriari an adhuc veniretur, ut tibi diceretur: Aut licet ex metu mortis? tua sobria occideretur, quam per ebrietatem anima moreretur. At Lessius lib. 4. c. 3. dub. 4. num. 31. contrarium in hoc tenet, & probabiliter, ut ait Laym. lib. 3. sect. 4. num. 5. nam si id licitum est ad pellendum, vel arcendum morbum, cur non etiam ad vitandam mortem comminatam; nec enim satisfacit responsio Cajetani, quod ebrietas non ordinatur per se ad hoc sicut ad illud, nam metus mortis excusat etiam ea peccata, quæ ad tale periculum non ordinantur per se, qualia sunt manum vel digitum sibi

sibi præscindere, jejunare supra valetudinem, ex virtute abstinentiæ; vesci fungis, & cibis noxiis, bibere copiam vini eliquati, etiam cum periculo febris, & similia, quæ quemadmodum cum adhibentur ad vitandam mortem, non sunt contra virtutem, ita nec contra virtutem erit immoderatus potus ob eandem eausam: quia sicut ad mortem, etiam ab extrinseco imminentem arcendam corporis sanitatem lædere licet, ita etiam in eundem finem licebit, usum rationis ad modicum impedire: sic exigente obligatione custodiæ, quam horum omnium habet homo, ob bonum totius.

Ad Divum Augustinum respondet Lessius, eum illud asserere propter ea, quæ conjuncta per accidens esse solent; & responderi etiam potest eum loqui in casu, quo ebrietas sub metu mortis præciperetur in ordine ad violandam virtutem temperantiæ, & in contemptu ipsius. *p. 6. tract. 7. ref. 44.* An alium inebriare liceat ad aliquod malum vitandum, Vide *V. Scandalum, n. 4.* An conjux conjugi ebrio debitum reddere teneatur, Vide *V. Vxor num. 3.*

Qua pacta
ebriorum sint
peccata in se?

Vel in causa?

2. Petes: An facta mala ebriorum imputentur, & sint peccaminosa? Respondeo, in se non esse peccata, quia non sunt voluntaria; sed esse quosdam effectus peccati præcedentis, quando nimirum voluntarie quis se inebriavit. Vasquez *tom. 1. in part. 2. disp. 94. à cap. 2. contra Sotum in 4. distinct. 12. quest. 1. artic. 7. Qui disp. 227. c. 3. num. 11. notat, multa dicta, & facta ebriorum etiam prævisa, non esse peccata, ne in causa quidem, qualia sunt contumelia, blasphemia, perjurium, infidelitas, quia contumelia ab ebrio in hominum existimatione non censetur injuriosa, & blasphemia, & alia recensita non sunt peccata, nisi scienter fiant: nam qui non videt, falsum esse quod jurat, non est perjurus. Sed circa blasphemiam, infidelitatem, & perjurium, contrarium tenet Sanchez *in sum. tom. 1. lib. 1. c. 16. num. 44.* Omnes tamen latentur actus ebriorum lædentes proximum in vita, aut bonis, esse peccata, falsum in causa.*

3. Adverte autem quoddam in sententia *Et quid si Soti*, quod actus ebriorum sint peccata *ebrius post in se*, si ebrium antequam hi actus se *ebrietatem*, quantur, poeniteat data causa *efficacis, malum in ce-* malum postea sequens non erit peccatum *in ebri-* tum in se, quia voluntarium intercessum *etate, non po-* fuit per poenitentiam. Unde, si antequam *est præver-* sequeretur, confessus esset data causa, *tere.* non teneretur postea confiteri damno- rum sequentium, ut ait idem Sotus *ubi sup. Imò Henriquez lib. 5. c. 5. n. 5. in glossa litt. H.* putat, quoddam si illi effectui adnexa est incommunicatio, ebrius illū præver- tens per poenitentiam non illam incurrit. Quod licet Sanchez non admittat *ubi sup. num. ult. in omnibus, admittit tamen in peccatis solius oris; in his enim si fiant ab ebrio, etiam voluntaria in causa non incurri excommunicationem, si quæ adnexa est. p. 3. tr. 6. ref. 52.*

I N F A M I A.

1. Infamia parvorum non nocet filiis, *Non nocet filiis.* Ine possint ordinari, & sint irregulares; nisi id jure decretum sit. Sic filii latellitum infames non sunt; secus vero filii, & nepotes parentum, violentas manus in Cardinales injicientium ex *ca. Felicis in 6. & filii proditorum crimen læse majestatis committentium, part. 10. ref. 26. tract. 11.* Nec sunt infames filii carnificum ex eodem capite, quia nulla infamia contra ipsos est decreta in jure; sic Megala, & Palao; nec filii publice flagellatorum; licet ipsi, ut & damnati ad triremes ex causa famosa irregulares ex infamia sint. *ibid.*

2. Vile officium inducere infamiam communiter D. D. sentiunt. Tamen Palao *Tom. 6. d. 3. punct. 20. numer. 6. & Corneio in 3. part. tract. 3. Irreg. cap. 8. dub. unic. quest. 2.* probant nullum officium inducere infamiam, nisi id jure cautum est de officio histrionum juxta, 2. 1. & 2. *§ aut Prator. iunctis duobus seqq. ff. de his qui notantur infamia.* Et licet hoc verum non sit, putat tamen Marchin contra Bonacin, Infamiam in uno loco posse

Villissimum
omnium
officium.

000 in alie